

42. Izraelité si pohledem na bronzového hada zachránili život

Kvůli reptání Izraelitů se v táboře objevili jedovatí hadi. Každý, koho uštkli, zemřel. Izraelité, kteří litovali svého chování a podívali se na bronzového hada, si zachránili život.

Izraelité se opět vydali na cestu do zaslíbené země Kanaán. Oblak Hospodinův šel před nimi a lidé kráčeli za ním. Cesta se však zdála nekonečná. Každé ráno jim sice Hospodin seslal z nebe manu – nebeský chléb, aby neměli hlad. Jenže lidé byli nevděční. Začali si na manu stěžovat. Říkali: „Ta mana už nám nechutná. Každý den máme pořád stejné jídlo.“ A zašlapávali ji do písku. A to nebylo správné chování. Hospodin proto dopustil, že se do tábora Izraelitů připlazili hadi. Bylo jich mnoho a kousali lidi. Kousnutí bylo bolestivé a jedovaté. Každý uštknutý člověk brzy zemřel. Nikomu nebylo pomoci. Lidé byli zděšení. Uvědomili si, že se nechovali dobře, a litovali toho, že si stěžovali a něco Hospodinu vyčítali. Běželi k Mojžíšovi a volali: „Pomoz nám! Modli se k Hospodinu, aby nám odpustil! Popros ho, aby ti hrozní hadi zmizeli!“

Mojžíš se tedy usilovně modlil k Hospodinu a on jeho prosbu opravdu vyslyšel. Nevyhnal sice hady z tábora, ale zato udělal jinou věc, aby se nemuseli zlých hadů bát. Na Hospodinův rozkaz si Mojžíš stoupl mezi Izraelity a zvedl do výšky dlouhou hůl, na které byl namotaný had. Nebyl to ale had opravdový, byl z mědi. Vyrobil ho sám Mojžíš. Pak jim řekl to, co mu sdělil Hospodin: „Lidé pokousaní jedovatými hady, když se podíváte na hada z mědi, neumřete.“ Tak to řekl Hospodin a tak se stalo. Někteří však Mojžíšovi nevěřili a říkali: „To je příliš snadné. Je přece nesmysl, abychom se uzdravili jediným pohledem na měděného hada. Tak takové hlouposti nevěříme.“ Co se stalo s těmi lidmi, kteří tak mluvili? Zemřeli. Zemřeli proto, že se nepodívali na hada. Kdo však poslechl a udělal to, co Hospodin vzkázal po Mojžíšovi, zachránil si život.

Úkol:

Když někoho uštkne jedovatý had, musí se rychle přivolat doktor. Ten se snaží o to, aby se jed z těla co nejrychleji dostal ven a tak nenakazil celého člověka. Hadi v dnešním příběhu symbolizují pokušitele. Ten člověka často navádí k tomu, aby si na něco stěžoval. Když ho poslechneme a stěžujeme si například na jídlo, na to, že se nám nedaří, že musíme chodit do školky, že má někdo lepší hračku, je to podobné, jako by nás „uštkl had“. Ztrácíme radost, stydíme se, jsme na někoho hodně nahněvaní a nechceme se s ním udobřit. Potřebovali bychom tento „jed“ dostat ven z těla co nejdříve. Víš, na koho se můžeš obrátit s prosbou o pomoc? Poradím ti, prohlédni si pořádně kostel a možná ho tam uvidíš.